

مَرْسَى سَالِمٍ مُعَاوِيَةَ الْقَدِيرِ خَضْرَتْ
عَنْ دَالِلَّهِ

امیر خاگان حضرت آقا میرزا سید ہادی افغان سندھ مبارک
موارخہ ۷ شعبہ دسمبر ۱۹۲۲ء از جیفا

چون خمپسی نهاد لعنتیان منطقه عیان و سامانها خراب
نهواشیم بچنگان عقاب دعوی غیر اینکه کشور شاخ و بگذاشان دیگری
از جهان را بنقض این عقاب دلیل بتواید بآغاز اهانته تک شام ماراجع
کردان آنکه هم پر عطا کن تا سوت بزمیم بهار نهاده اخلاقی مجدد شکو
بچشم آن سویان فاست زید آله ولی ای تینا و اینها همه دیگر و برق ای ای بران
دلها عیخرزون باقیمانده ورثتة هیر و امداد از نصت گذشته و طائف کنند
بکل از دست زنده فراق و ساخته فصن متاز قلبی بعیزی لبنا ریکل فوای حضرت
در فرم بسیار کلیل و ورقه مقدسه روحا اتحادیل برده دیگر نهایت و لذان و نه جبران
حال این قانیه عیزونه که از شرح دین ای خواجه ورقان مقدسه هریان شهر و دیگری
مناتوان و نزل و معاوی کل خلوق خایان یک پرسنیتیگم کرد از نداشت که درشد منجه
بنایم که بل و عالم پدر کم کرده ام دیگر معلوم است که برای قانیه علیل نادران چه بیکاری
شوح ندارد از درستگاه احیت سائل و راحیم که بدقت در از آینه هنخست بعد را بد
و بد مردم پسر مضرت فصن متاز از اتفاق جیفا اطلع نماید و در عالم قدسه با حجت قائم به
بعقده نور آزاد و تمام اعلیٰ مرجعیت خالید و وعده های حضرت عبد البهای و بعلوب
رسد و چشمهای گله دستان روشن گردد و قلوب عیشه بعایان گلشن شود
لی به ذاعلی الله بعیز حال این امّه فانبه اذ اصحابی مختلف جهال قدم و مقربان از
اسم اعظم رجای میفایم که در این پیش‌نیم صیبت در عالم اعلیٰ و بعقده نور آزاد با کمال
نوجه و ریحا لوح مبارک ایمه نلاوت کنند که انش آله این ظوفان
احزان قدر و ایم کرده و این سفنه متلاطم با حل و سو و نیزه چیزی دارد
بدمود زیرا که بینین می‌دانم که آن روح بال کندی لطیفة
سیان اراضی هرزن نفسی نبودند و نیهم و نیم احمدی می‌باشد نبودند
و یعنی مودت هرزن را میتوانم بسینم عنکسار نوع دشودند
و مهر بان جمیع اهله عالم در اکثر اوقات با ازداج و نیم کلم بیفرمودند
و اطفال را سلطیلیزند و نشاط و انبساط عموم را طالب بودند و میخواستند
اطفال اهل ملکوتند دحیثه سرور و مسخر فند
با این بیشتر این قلوب خلصیز مرا خواستم و بر زخمهای دلها عینگیز
ملک نباشم بر ای اخیه اعلیٰ ملا طلاقه لذات روحنا بفضلک وجود داشد
اکن انت الصبور الرحم الکرم

پاره بعد از این شرح پر ملال از مردم خاتمه جاییست
نقدیم نشکرانه همیانه است خدمت جمیع هیئت بهایان
از هر بیان و هر دیار و هر مکان که فلسفه اگر قیام وست
و دفاع از دینت بلذاتی از آن و اما، جهانی در حضر
پرسته نمیرسید بکل شیرینی و حبود این فاینان پائیز
نود چیزی که بب التیامر و تسلی قلب مجروح خست
در قه مبارکه علیها و این فاینان است کشودن پرسته لظر
را اخبار ارتقای امراء الله است و شکونیست که سرور قلب
باشد دارملکوت ابرو بجهیز است لذا بحمد ایقامت قلب و روان
نکر و امتنان از کل بیغامر

امہ آستان مقدس
منبع

در این ایام رعنایت سرال صعود مبارک
حضرت عبد البهاء ۲۸ نومبر واقع و احتفال ببار
مواثیر جانگذاری و بنم مائمه و عزآد امیر مفضل فراهم
و پیر پا آکری از اجنبی مصر و اریاف و سوریه
و فلسطین و هم از عشق آیاد رجالت و نسوان
با اجنبی عکا و حینا از طائفین حاضر در آن
شب صعود دو مقام اعلی حق الصلاح چنانچه
وتلاوت آیات با بتل وتضرع و ابتهال بسرپریدم
بیادشما بودم و بالنیابه از دوستان غائبین امیکا
و غیره طائف و زائر شدید حال تجوش حضور قلبی
وروح حیانی داشتم زفرات قلوب منقاد عیران
از دیده حضرت و فرقت جانی و نائل گربا راه پرسو کیتا
چاک و ناله و فقاری باران تا با فلاک رسیده در حظیره
قدس نوار، قیامت عظمی بر پا و محشر کرد دیده میشد
اسان یکت آندم بازیں گرفیاست راندیش بین
بازیخ هنوز از فرقت پر صرفت خصوصیت ائمه اهل علم
وی امرالله حضرت شریف افتخاری روحی لیهجره الغدا معتقد
بلطفیم غرق بخرازده و غمیم ولی امید و ای با اسم اعظمیم بدیر
آمال بد خشندر و شمشیر جال از مریشان بزرودی افق این دینه
شور سازد و قلوب یعقوبان مشتاق ایله پیست و مسیرت بخشد

تقریب نامه حضرت مبارک

لر و آری لا بتعدي لآن الشد المبكلا اعانتي الهم الهم لا تدعني بنسبي لآن
المكانه باشرها الحذق اي جريء همها اعدهم زعيم الهمه اي قلوبها ين
يا وفا امنون يك نه علم استكه از عده همها غامرك شقى و ملکوت اهار و از فرسوده در
بنطفه و معقام اهاره کمال املاع شر لجتنی زل و مگنیز و از عالمه سکون خیروز نه لکه
نه چاه نه از نفعه همایت شیرزادی و در هر براج و صائمه از کاسه همراه باطف و عشا
تر شایند و در هر همین مسیر و مجموع بايد هاضم باشد و در حضور حمله عاله مغیر
میگشود و اخچوی بیدار کنید و بعد از خوش چانی تراویث آیات و مناجات و شغوار باشد
حال الخ کاخ صون همچنان از عالم بلا و سرمه منتهی نظری غرمای حال از از از از از
تشنه هر شهر و دیار را نظاره کن هر چیز بیرون دیار و مستلای بنابری شهابی هب
دو شوار آگر شرح و قایع این شنه خلاف و صاعقه نیمه شبنا گهای بقایه داشتند
مشتری هفتاد من کاغذ شود و در رایخون از زیوره ها چاچ گردید
اعدها ای و اخذ اسرار ما شاهدی را خلاق توانا عندی اسانی که مرور دنیا ز

این امر ایلی تقدیس از اشخاص خواهد بود و خدایت اینهاست جمیع شخصیت‌ها
محاجه باشند امر مبارکه نه امر مبارک محاجه باشند فرم بجهان بارگاه الرؤوف
درست که برگزیده درست نخواهد و در تحصیل علم و فنون حافظت
نمی‌شود نهان از میان قیام نمایند که غلطیه زبان اردیبهشت لار بگذارد
دانست سفارمه آشیانی از اقوی عالم را نهاد طبع نمایند مصدر خدمات عیشه
گردند و بقیه نقطه دیان تفسیر مائی اسلام را محاجه کنند و اولین قرن خواهش
گذشت هر سفران اشتن را آمد! دوره اسدات و جهل پری شد
زمان آن ایلی فضیر و عالم درست شد! جراغ موشیهای کلات و بخطاب
خواهش گردید اکثر گفت کار فعل روشنی گشته! با غافل ای
در خان بی خواهی از زیارت شیرین آورد و در انش اتفکنده و نهایهای داشت
و بیش نموده! ای خواهی از خود ای خواهی از تادل این
میوه ای لذیز خودم نمایند و از آن میدن این ما و مذهب طهور و مهربان
سفره غذایات ای ای در جهانی مدبیان گسترده است قشنگی گردید بزیر
گرفت جام بپر فضائل و کمالات بدور آوردن از آن بنویشیده داد
خرست چشمی قدم نهاده فریاد برآورد: -

ادل سفرانس بھائی در ایالات غرب امریکہ

ازل کنفرانسیه به این ایالات غرب امریکا و نوروز شهر نظریه که شبکهای خود را شد و آن میسر باشد شد و از
شروع کردید و سکه روز دشنه شب در حسنه ای مختلف مسائلی هر سوی طرف را که در
پیشتر نخواست از این پیشنهاد مطروح شد و از این پیشنهاد ای اس تی برازی مستقبل کناره
ایام صعود حضرت عبدالله، در حقیقت این تطبیق انتشیں از شرح آن واقعه
شد. حضرت عبدالله خدا که ایشور نارا اشتبه با فرض شدید فرونه اینها
نفع و چنین کنفرانسی دادن اقیم مثل آن بود و در فلسطین تائیر میشد آن لطف
از شهری کنفرانسی ایالات غرب شل ریلاند سیاتل ایکسپریس کان دور
سیاه بارا سایه ای سند و یکی داشت ایکسپریس ایکسپریس کان و آن ایکسپریس
دینه مندویین در نهاد استعمال و انجذاب حافظ بودند هر چند
حضر باران الی و ناینده کان و جلسه ای روحانی در مطلب ایرانی میتوشد
ستند و گیر که در این کنفرانس نجین گردید چاپ و نشر یا بهمه بزرگ احمد
سیکر بود و هر سیزده پیش از زیارت دیگر بحسب دعوهای اکثر است اینها
رقق و قنی میشد. شب ایکسپریس هموی در تاریخ بزرگ میتوشد و ایاضین
بهمان طبقی میسانند در حضور خم غیر از مادر و ابا ایشان از تاریخ دنیا یا میتوشد
هر محبت نمودند و هزاران نخوس در آن ایکسپریس آمده بخدمت باریک
نشنید جوانه زوره متفاوت مقصود را و نشانه نمودند و آنها از امر اتهه
میتوشند دوره نزدیکی رسانیدند افق اکاره میشند آنکه اولین دسیج
نشنید و صدرست شخص توجهی است در تاریکی نجفی بازد ایش بخت آنکه دنیوب
روشن کردید محبوب دعوهای ایکسپریس را در کلوب آن میتوشد
الی در درجه ظاهر و همین ایشند. یکی از آنها این کنفرانس ایشی وی میتوشد
نمودند کی همی نمایان شد و آن ایند جمع نمایند کان و ایش اکر ایش را بخوبی
آمده اخی ایکسپریس که اینها را در خانه ای خود نهادند کان و دو دلایل نیم خلا بد بود. آیا اول کنفرانس به این نزد
و مکذا را دند گیز در همچنان پاک داشت آن دعوهای ایش را بخوبی که مقصود ایش ایش
مقدمة ایش است نمودار شد. و چنین کی ایش نزد کریم نایخ هنری کنفرانس عالم ای مفتح خود را ایش ایشی و مردمی خلا بد کشت

